# Lesson 17-The Theme Of The Bracha הארל הקדוש

- 1. The first ברבה that has multiple versions;
- 2. The first ברכה that is recited differently by the congregation and the שליח ציבור in נוסח אשכנו;
- 3. The first ברבה whose theme is not obvious;
- 4. The first ברכה in which פסוקים are inserted.

#### Source 1

מנהג בבל			מנהג ארץ ישראל	
(7) ענף 2	ענף וב (42)	ענף וא (114)	ענף (11)	(18) ענף ו
לדור ודור נגיד גרלך ולנצח נצחים קדושתך נקדיש	אתה קדוש ושמך קדוש וזכרך קדושי ומשרתיך קדושים וקדושים בכל יום	אתה קדוש ושמך קדוש וקרושים בכל יום	אתה קדוש ושמך קדוש	קדוש אתה ונורא שמך
ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי² מלך גדול וקדוש אתה ברוך אתה יי	יהללוך סלה ברוך אתה יי	יהללוך סלה	ולך יאמרו קדושים קדוש	אין אלוה מבלעדיך
האל הקדוש	בוון אונוויי האל הקרוש	ברוך אתה יי האל הקדוש	ברוך אתה יי האל הקדוש	ברוך אתה יי האל הקרוש

Source 2

סדר רב עמרם גאון (הרפנס) סדר תפילה–לדור ודור המליכו לא–ל כי הוא לבדו מרום וקדוש, ושבחך א–לוהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה ה', הא–ל הקדוש.

Source 3

סידור רב סעדיה גאון

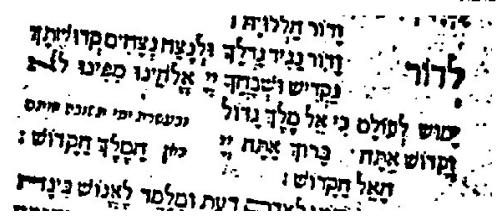
אתה קדוש ושמך קדוש וזכרך קדוש וכסאך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה ב א ייי האל הקדוש

Source 4

מחזור וימרי–לדור ודור נגיד גודלך ולנצח נצחים קדושתך נקדיש ושבחך א–להינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי א–ל מלך גדול וקדוש אתה בא"י האל הקדוש: ויחיד או' כן. אתה קדוש ושמך הקדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה בא"י הא–ל הקדוש:

Source 5

מחזור ארם צובא



Source 6 Roma

לְרוֹר נָרוֹל נְבֶּלִיךְ לָאֵל כִּי הוּא ּלְבַרוֹ כָרוֹם וְבָּרוֹשׁ וְשִבְּחֲבָּ אֲלְהֵינוּ סִפִּינוּ לֹאיָטוּשׁ לְעוֹלָסוִעֵר כִּיאֵל בֶּלֶרְ נָרוֹלוְקָרוֹשׁ אַתְּהבָרוֹךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָרוֹשׁ • אַתָּה חוֹנֵן לְאָרָס רַעַת וּכְלַכֵּר לֶאָנוֹשׁ בִינָה וְחָנֵנוּ מֵאִתְּרָ בַּעָה וּבִינָה וְהַשְּׁכֵּל בָּרוֹךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַרַעָּת י

Source 7
Carpentras

יְרוֹר נֶדוֹר הַמְלִיכוּ לָאֵל כִּי הוּא לְבֵדוֹ מֵרוֹם וְקְבוּשׁ : בְּרוּךְ אַתָּה יָי הָאַל הַקְּדוֹשׁ :

#### Rules Of ברבות

Source 8

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף מ' עמ' ב'-רבי יוסי אומר: כל המשנה ממטבע שטבעו חכמים בברכות – לא יצא ידי חובתו.

Translation: One may not change the wording of the Bracha ending.

Source 9

תלמוד ירושלמי (וילנא) מסכת ברכות פרק א', הלכה ה'–כל הברכות אחר חיתומיהן Translation: The theme of all the Brachos must be recited in their concluding Bracha.

Source 10

קרבן העדה מסכת תענית פרק ב' דף י' עמ' א'–גמ'– כל הברכה אחר חיתומיהן. עיקר ברכה היא החתימה. ומה שמבקש או מתפלל או ברכת הודאה צריך שיהא מוזכר בחתימה.

Translation: The main part of the Bracha is its concluding words. What it is you are requesting; or praying for; or acknowledging G-d for must be mentioned in the concluding words of the Bracha.

Source 11

תלמוד בבלי מסכת פסחים דף קד' עמ' א'–ואמר רב יהודה אמר שמואל: המבדיל צריך שיאמר מעין חתימה סמוך לחתימתו.

Translation: R. Yehuda said in the name of Shmuel: he who recites the Bracha acknowledging the passage of Shabbos into a weekday must refer to the theme of the concluding words of the Bracha just before the concluding Bracha.

Source 12

ספר כלבו סימן יא' ד"ה ומאה ועשרים–ויש אומרים שאין אומר היחיד לדור ודור נגיד גדלך אלא לדור ודור אתה קדוש והמעם לפי שאין היחיד אומר קדושה, תקנו נוסח זה שיש לה קדושה בתפלתו כמו שליח צבור, כך מצאתי.

Translation: Some say that an individual should not recite L'Dor Va'Dor Nagid Gadlecha but instead he should recite: L'Dor Va'Dor Ata Kadosh. The reason for this being that an individual may not recite Kedushah. In the place of Kedushah, they composed a Bracha which included words of Kedushah within it so that it followed the form of the prayer of the Prayer Leader, so I found.

Source 13

פירושי סידור התפילה לרוקח [מז] אתה קדוש–אתה קדוש י״ד תיבות, כנגד י״ד תיבות בפסוק וקרא זה אל זה ואמר, וכן י״ד תיבות בנעריצך, וכן בנקדש את שמך, כשתאמר וכן כתוב על יד נביאך.

Translation: The Bracha of Ata Kadosh contains 14 words. That number was chosen so that the Bracha had the same number of words that are in the verse: V'Kara Zeh El Zeh V'Amar; and the same number of words as in the line beginning with the word: Na'Aritzcha; and the same number of words as the line beginning with the word: Nikadesh Es Shimcha when you include the words: V'Kain Kasuv Al Yad Nivecha.

Source 14

סדר רב עמרם גאון סדר תפילה ד"ה וסדר תפלת—וסדר תפלת שליח ציבור היורד לפני התיבה כך הוא, אומר אבות וגבורות, וקודם קדושת השם אומר. כתר יתנו לך המוני מעלה וקבוצי ממה. יחד כולם קדושה לך ישלשו כמה שנאמר על ידי נביאך וקרא זה אל זה ואמר, קדוש קדוש קדוש ה" צב-אות מלא כל הארץ כבודו (ישעיהו ו', ג'). אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים ומתנשאים לעומתם ברוך יאמרו ברוך כבוד ה' ממקומו (יחזקאל ג' י"ב). ממקומך מלכנו תופיע ותושיענו ותמלוך עלינו כי מחכים אנחנו לך מתי תמלוך בציון בקרוב בימינו ובחיינו תשכן. תתגדל ותתקדש בתוך ירושלם עירך לדור ודור ולנצח נצחים. ועינינו תראנה במלכותך כדבר האמור בשירי עזך מפי דוד משיח צדקך, ימלוך ה' לעולם אל—היך ציון לדור ודור הללוי—ה (תהלים קמ"ו, י').

Source 15

בְּרוּךְ אַתָּה וְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּרוֹשׁ: הַתְּמְלוּךְ אַתָּה וְיָ לְשׁלֶם אֵלהַיִּךְ צִיוֹן לְדֹר וָדִר הַלְלוּיָה: הַבְּרוּשׁ אַתָּה וְעִיָּר שְׁמֶךְ וְאֵין אֵלוּהַ מִבּּלְעָרֵיךְ בָּבְּרוּב הַבְּרוּשׁ אַתָּה וְעִיָּר שְׁמֶךְ וְאֵין אֵלוּהַ מִבּּלְעָרֵיךְ בָּבְרוּב וְיִבְּה וְיִ צְּבָאוֹת בַּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַפְּדוֹשׁ נִקְרֵישׁ בִּצְּדָקְה. וְיִבְּהוֹשׁ אַתָּה וְיָ לְשָׁלֶם אָלהַיָּה בִּקְּרוּשׁ נִקְרֵישׁ בִּצְדָקְה.

Source 16

מסכת ראש השנה פרק ד' משנה ה'-סדר ברכות אומר אבות וגבורות וקדושת השם וכולל מלכיות עמהן ואינו תוקע, קדושת היום ותוקע, זכרונות ותוקע, שופרות ותוקע, ואומר עבודה והודאה וברכת כהנים דברי רבי יוחנן בן נורי. אמר ליה רבי עקיבא: אם אינו תוקע למלכיות למה הוא מזכיר אלא אומר אבות וגבורות וקדושת השם, וכולל מלכיות עם קדושת היום ותוקע, זכרונות ותוקע, שופרות ותוקע, ואומר עבודה והודאה וברכת כהנים.

Translation: This is the order of the Brachos of Shemona Esrei for Rosh Hashonah: Avos, Gevuros and Kedushas Hashem. He should include the verses that represent G-d's hegemony over the world within the Bracha of Kedushas Hashem but not blow Shofar after reciting this Bracha. He then recites the Bracha whose theme is the special sanctity of the day and blows Shofar; the Bracha that includes verses of remembrance and blows Shofar and the Bracha that includes verses about the blowing of the Shofar and blows Shofar. He then says the Brachos of Avoda, Hoda'A and Birkas Kohanim. That represents the opinion of Rabbi Yochonon son of Nuri. Rabbi Akiva challenged Rabbi Nuri's opinion: if he does not blow the Shofar after reciting the verses which represent the theme of the hegemony of G-d, then why say those verses? Instead he should recite the following: Avos, Gevuros and Kedushas Hashem. He should include the verses that represent G-d's hegemony over the world within the Bracha that portrays the special sanctity of the day and then blow Shofar. He recites the Bracha that includes verses of remembrance and blows Shofar and the Bracha that includes verses about blowing the Shofar and blows Shofar. He then says the Brachos of Avoda, Hoda'A and Birkas Kohanim.

Source 17

רבון כָּל הָשֹלָמִים לֹא עַל צִיְדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים הַחֲנוּנְינוּ לְפָּנֵיְךְ כִּי עַל רַחֲמִיךְ הָרַבִּים· מָה אֲנַחְנוּי מֶה הַוֹנֵנּי מֶה חַסְּדְנוּי מַה צִּדְקוֹתֵינוּי מַה יְשׁוּעָתֵנוּי מַה כּהְנוּי מַה נִבוּרְהַנוּי מַה נֹאמֵר לְפָנֵיְךְ יִ אֱלֹהֵינוּ וַאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הָלֹא כָּל הַנִבּוֹרִים כְּאָין לְפָנֵיְךְי וְאַיְשׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הְיוּ מַעַשִיהָם חְּדּוּ וִימֵּי חַנֵּיהָם הָבֶל לְפְנֵיְךְּי וּמוֹתַר הָאָרָם מַעַשִיהָם חְדּוּ וִימֵי חַנֵּיהָם הָבֶל לְפְנֵיְךְּי וּמוֹתַר הָאָרָם מַן הַבְּהַמָּה אָיִן כִּי תַבּל הָבַל:

אָבָל אָנַחְנוּ עִּמְּדְּ בְּנֵי בְּרִיתֶדְּי בְּנֵי אַבְרָדָם אהַבְּדְּ שְׁנְשְׁבֵּעהְ לּוֹ בְּהַר הַמּרִיָה זָרֵע יִצְּחָכְ יְחִידוֹ שְׁנִעַקְר עַל נַב הַמִּזְבֵּחַ עֲ**עִרְר הַמּרִיְה בּוֹ** לְּבָרְדְּ שְׁמֵּאַהַבְּחְדְּ שְׁאָהַבְּתְּ אֹתוֹ וּמִשִּׁמְחָתְדְּ שֶׁשְּׁמַחְתָּ בּּוֹ כְּרֵאתָ אָת שְׁמוֹ ישׂרָאַל וִישׁרוּז:

לְפִיכֶךְ אֲנַחֲנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְדְּ וּלְשַבֵּחֶךְ וּלְפָּאֵרֶר מָה פוֹב חִלְכֵּנִי וֹמָה נָעִים נוֹרְלֵנִי וֹמָה יָפָה יְרְשְׁתֵנוּי מָה פוֹב חִלְכֵנִי וֹמָה נָעִים נוֹרְלֵנִי וּמָה יָפָּה יְרְשְׁתֵנוּי אַשְׁרֵינוּ שְׁאֲנַחְנוּ מַשְׁבִּימִיםוּמַעָריִבִים עָרָב וְבְּכָּרְ וְאוֹמְיִרִים

בָרוּךְ שֵׁם כְּבוּד בַּלְכוּתוּ לְיוּ אֶ**תְּדְּ:** שָׁמֵע יִ**שְׂרָאֵל** יְיָ אֱלֹדְיִנוּ יְיָ אֶ**תְּדְּ:** בַּרוּךְ שֵׁם כְּבוּד מַלְכוּתוּ לְעוּלָם וָעֵּר:

אַתָּה הוא עֵד שֶׁלֹא נִבְרָא הָעוֹלָם · אַתָּה הוּא מְשִׁנְבְרָא הָשׁלְם · אַתָּה הוּא בָּשׁלָם הַיָּה וְאַתָּה הוּא לְעוֹלֶם הַבָּא: כַּוְדִשׁ אֶת שִׁמְךּ עַל מַקְדִּישִׁי שְׁמֶךּ וְכַדְשׁ אֶת שִׁמְרָּ בְּעַלְמֵּךְ. וֹבִישׁוּעָתְךְּ תָּרִים וְתַנְבְּיהַ כַּוְרַנְנִיּ בְּרוּךְּ אָתָה יִי מַקְדֵּשׁ אָת שְׁמָךְ בַּרַבִּים:

Source 18

ספרא שמיני פרשה י' פרק יב'–כי אני ה' א–להיכם והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני ה', כשם שאני קדוש כך אתם קדושים, כשם שאני פרוש כך אתם היו פרושים.

Translation: Because I am your G-d, you will act distinctly, so that you will be distinct because I, your G-d, is distinct. Just as I am distinct, so too you must be distinct. Just as I have distinguished my Godliness so too you must act in a distinguished manner.

Source 19

Page 50 of Professor Ezra Fleischer's book: תפלה ארץ–ישראליים תקופת הפלה ומנהגי תפלה ארץ–ישראליים הקופת:

אבחנות אלו לא סוף דבר שהן מאפשרות לקבוע בנוסחי התפלה שלנו רשויות נבדלות לפרוזה ולשירה; הן גם פותחות לנו שער לחשיפת מוצאם של אחדים מקטעי התפלה העולים לפנינו כנוסחי קבע, ולזיהוי מקורם ברמה של התפילה הקומה, היא רמת תפילתם של שליחי הציבור במעמד הרבים. מן המפורסמות היא שבהרבה בתי כנסיות קדומים בארץ ישראל נתקיימו זמן רב ביחד, זה ליד זה, שתי מערכות תפילה, ששתיהן היו קבועות כמעט באותה מידה: אחת של היחידים, ואחת של החזנים. למן זמן היווצרותה של השירה הפייטנית כך נערכה התפלה בציבור: הקהל אמרו את נוסחי הקבע הפשומים בלחש, איש כהרגלו, אבל שליחי הציבור לא חזרו בקול רם על אותה לשון עצמה, אלא אמרו במקום זה תפילה אחרת, נמצלת ומסולסלת יותר, מסודרת בצורות של שיר.

Translation:: Our analysis of the prayers leads us to conclude that separate sources led to the introduction into the Tephilot of words that follow a prose form and words that follow a poetic form. Our analysis further opens a door to uncovering the origin of some parts of the current fixed prayers and the identification of their source as following the text of the prayer as it was recited by the prayer leader when ten men were present. It is well known that in many early synagogues in Eretz Yisroel there existed side by side two forms of Shemona Esrei, both established at the same time, one that was recited by the individual congregants and one that was recited by the prayer leader. From the time of the birth of poetic liturgy (piyuttim) this is how the services were conducted: the individuals when reciting Shemona Esrei would follow the standard text with which they were familiar. The prayer leader would not repeat out loud the same text but would instead recite a different version, one that was more flowery and frilly and arranged in a poetic form.